

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА КОНТРОЛУ
ДРЖАВНЕ ПОМОЋИ**

Број: 110-00-00004/2017-01
Београд, 13. октобар 2017. године

На основу члана 9. тач. 1) и 3) и члана 13. ст. 1. и 5. Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09) и чл. 136. и 137. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16), у поступку претходне контроле, покренутом на основу пријаве државне помоћи Министарства привреде, са седиштем у Београду, Кнеза Милоша 20,

Комисија за контролу државне помоћи на 98. седници, одржаној 13. октобра 2017. године, доноси

РЕШЕЊЕ

1. Дозвољава се државна помоћ која се додељује у складу са Предлогом уредбе о подстицајима инвеститору да у Републици Србији производи аудиовизуелно дело.

2. Ово решење објавити на интернет презентацији Комисије за контролу државне помоћи.

Образложење

1. Подносилац и предмет пријаве државне помоћи:

Министарство привреде је Дописом број: 110-00-37/2017-02 од 27. септембра 2017. године, доставило Предлог уредбе о подстицајима инвеститору да у Републици Србији производи аудиовизуелно дело, са Општим образцем пријаве државне помоћи и припадајућим прилозима, у складу са чланом 3. став 2. Уредбе о начину и поступку пријављивања државне помоћи („Службени гласник РС“, број 13/10).

Предмет пријаве и основ за доделу државне помоћи је Предлог уредбе о подстицајима инвеститору да у Републици Србији производи аудиовизуелно дело (у даљем тексту: Предлог уредбе).

2. Опис Предлога уредбе:

2.1. Предмет Предлога уредбе:

Предлог уредбе уређује услове и начин доделе подстицајних средстава инвеститору који у Републици Србији производи аудиовизуелно дело, а у циљу подстицања привредних активности у вези са аудиовизуелном производњом у Републици Србији, кроз повећање запослености у аудиовизуелној производњи, као и промоцију потенцијала Републике Србије у овој делатности, односно њених инфраструктурних, производних и услужних делатности.

2.1. Правни основ:

Правни основ за доношење предложене уредбе садржан је у члану 123. Устава Републике Србије и члану 42. став 1. Закона о Влади ("Службени гласник РС", бр. 55/05, 71/05 - исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 - УС, 72/12, 7/14 - УС и 44/14).

2.2. Давалац државне помоћи:

Давалац државне помоћи је Република Србија, а предлагач прописа који представља правни основ за доделу државне помоћи је Министарство привреде (у даљем тексту: Министарство).

2.3. Корисници државне помоћи:

Корисници државне помоћи су инвеститори који представљају правна или физичка лица за чији се рачун и чијим се средствима финансира, односно суфинансира производња аудиовизуелног дела (у даљем тексту: Инвеститор).

2.4. Инструмент доделе државне помоћи:

Инструмент доделе државне помоћи је субвенција.

2.5. Планирано трајање државне помоћи:

У складу са чланом 7. Предлога уредбе, подстицајна средства додељују се на основу стално отвореног јавног позива за доделу подстицајних средстава, који расписује Министарство, док је у складу са чланом 8. Предлога уредбе, предвиђено да се за сваку текућу годину јавни позив затвара 30. септембра а захтеви за исплату подстицајних средстава пристигли после 30. септембра, сматраће се захтевима за следећу буџетску годину.

2.6. Висина (интезитет) државне помоћи:

Давалац државне помоћи је чланом 3. Предлога уредбе прописао да се средства додељују у износу до 25% квалификованих трошкова које је Инвеститор остварио у Републици Србији.

Истим чланом прописано је да се подстицајна средства која се додељују за наменски филм додељују у износу од 25% квалификованих трошкова, с тим да укупан износ одобрених средстава која се додељују у току три узастопне фискалне године, не прелази прописани максимални износ државне помоћи мале вредности (*de minimis* државна помоћ), у складу са прописима којима се уређују правила за доделу државне помоћи.

2.7. Планирани износ државне помоћи:

Законом о буџету Републике Србије за 2017. годину („Службени гласник РС“, број 99/16), на разделу Министарства привреде, за програмску активност – подстицаји за

инвестиције у производњи у аудиовизуелних дела, планиран је износ од 400.000.000,00 динара.

2.8. Циљ и намена државне помоћи:

Циљ и намена државне помоћи је подстицање привредних активности у вези са аудиовизуелном производњом у Републици Србији.

2.9. Поједини изрази у Предлогу уредбе, имају следеће значење (члан 2. Предлога уредбе):

1) инвеститор јесте правно или физичко лице за чији се рачун и чијим се средствима финансира, односно суфинансира производња аудиовизуелног дела;

2) буџет продукције јесте укупан износ средстава намењених за производњу аудиовизуелног дела, од припрема за снимање до момента када је нулта, односно дигитална копија спремна за дистрибуцију, емитовање и приказивање општој јавности и која не укључују трошкове дистрибуције и маркетинга;

3) квалификовани или прихватљиви трошкови јесу трошкови утрошени на територији Републике Србије који се признају као трошкови утрошени за производњу аудиовизуелног дела на територији Републике Србије а везани су за период наведен у календару производње и плану снимања, а на основу извештаја овлашћене ревизорске куће;

4) подносилац захтева за доделу и исплату подстицајних средстава (у даљем тексту: Подносилац захтева) јесте Инвеститор или домаће правно или физичко лице које у име и за рачун Инвеститора, у Републици Србији производи аудиовизуелно дело;

5) завршетак производње аудиовизуелног дела је дан када је нулта, односно дигитална копија аудиовизуелног дела спремна за дистрибуцију, односно дан када су завршене све активности на реализацији пројекта на територији Републике Србије, укључујући и прибављање свих доказа којима се потврђују укупно утрошена средства за производњу аудиовизуелног дела, (фактуре, уговори и изводи из пословне банке са назнаком извршеног плаћања и сл.), односно када су сва плаћања по испостављеним фактурама реализована;

6) пројекат, у смислу ове уредбе, је јединствени процес, састављен из низа активности дефинисаних почетком и крајем, који има за резултат аудиовизуелно дело, чија се јединственост огледа у истој програмској основи и у истом временском периоду реализације, без обзира да ли се оно јавља као целина или у сепаратним сегментима

2.9. Услови за остваривање права на доделу подстицајних средстава (члан 4. Предлога уредбе):

Услов који треба да испуни Инвеститор ради остваривања права на доделу подстицајних средстава је да у сврху производње аудиовизуелног дела у буџету продукције намени средства за реализацију пројекта у Републици Србији, у износу већем од минималних средстава за конкретан формат:

1) за играни филм и ТВ филм: 300.000 евра;

2) за ТВ серију: 300.000 евра, с тим да износ средстава намењен за реализацију по епизоди не може бити мањи од 100.000 евра;

3) за анимирани филм, аудио и/или визуелну постпродукцију аудиовизуелног дела: 150.000,00 евра;

4) за наменски филм: 100.000 евра;

5) за документарни филм и документарни ТВ програм: 50.000 евра.

Право на доделу подстицајних средстава може се остварити за производњу:

1) дугометражног играног филма, ТВ филма, дугометражног документарног филма и дугометражног анимираног филма намењеног приказивању, која трају најмање 70 минута;

2) ТВ серије од најмање три епизоде које укупно трају најмање 120 минута;

3) документарног ТВ програма у трајању од минимум 40 минута.

Поред услова из члана 4. став 1. тачка 4) Предлога уредбе, за стицање права на доделу подстицајних средстава за производњу наменског филма, неопходно је да је његова производња финансирана од стране једног Инвеститора, као и да се реализација наменског филма дефинише као пројекат из члана 2. тачка 6) Предлога уредбе,

2.10. Захтев за доделу подстицајних средстава (члан 10. Предлога уредбе):

Захтев за доделу подстицајних средстава подноси се Комисији, преко Филмског центра Србије, на основу јавног позива, уз следећу пратећу документацију:

1) попуњени образац који је одштампан уз Правилник о врстама и садржини образложења квалификованих и неквалификованих трошкова и обрасцу захтева за исплату подстицајних средстава инвеститору који у Републици Србији производи аудиовизуелно дело (у даљем тексту: Правилник) и чини његов саставни део као Прилог 1;

2) синопсис и сценарио аудиовизуелног дела, односно само синопсис када је у питању постпродукција;

3) листу битних чланова екипе за израду аудиовизуелног дела (редитељ, глумци, итд.);

4) приказ буџета продукције, са приказом дела буџета намењеног за производњу у Републици Србији израженог у динарима;

5) изјаву да аудиовизуелно дело испуњава услове из члана 4. Предлога уредбе;

6) календар производње аудиовизуелног дела у Републици Србији;

7) план снимања аудиовизуелног дела у Републици Србији;

8) доказ да није испуњен ниједан разлог из члана 5. Предлога уредбе (потврда Пореске управе и Агенције за привредне регистре или неког другог надлежног регистра);

9) изјаву о почетку производње аудиовизуелног дела у Републици Србији;

10) изјаву да ли је примљена де минимис државна помоћ за трошкове из члана 2. тачка 3) Предлога уредбе или за било које друге трошкове у текућој фискалној години и у претходне две фискалне године, односно изјаву да ли је за исти пројекат добио државну помоћ са било ког нивоа власти и по ком основу;

11) уговор на основу кога се у име и за рачун Инвеститора у Републици Србији производи аудиовизуелно дело, закључен између Инвеститора и Подносиоца захтева, само уколико је Подносилац захтева домаће правно или физичко лице, које у име и за рачун Инвеститора у Републици Србији производи аудиовизуелно дело;

12) оверена изјава да су подаци у документима тачни и истинити;

13) друге податке и документацију предвиђену јавним позивом.

Уколико уговором из тачке 11) није прописана обавеза Подносиоца захтева да средства подстицаја пренесе инвеститору, подносилац захтева је дужан да достави други валидан доказ да ће исплаћена средства подстицаја припасти Инвеститору.

Захтев и пратећа документација достављају се на српском језику или на страном језику са овереним преводом на српски језик.

Подносилац захтева је дужан да докаже да је на дан предаје захтева обезбеђено најмање 30% средстава предвиђених за трошкове производње аудиовизуелног дела у Републици Србији.

На захтев Комисије подносилац захтева је дужан да достави и друге податке и документацију од значаја за доделу подстицајних средстава.

2.11. Уговор о додели средстава подстицаја (члан 13. Предлога уредбе):

Министарство потписује уговор о додели средстава подстицаја (у даљем тексту: Уговор) са Подносиоцем захтева, под условом да су испуњени услови прописани законом којим се уређује буџет за фискалну годину у којој се врши исплата средстава подстицаја.

Уговором се детаљније уређују рокови, права и обавезе уговорних страна.

Саставним делом Уговора сматра се документација приложена уз захтев, у складу са чланом 10. и 16. Предлога уредбе.

Уговор се сматра раскинутим у следећим случајевима:

- уколико је дошло до одступања од поднетог плана снимања и календара већег од 30 дана или било ког другог битног одступања у реализацији аудиовизуелног дела;
- уколико Комисија за доделу подстицаја у поступку по захтеву за исплату средстава подстицаја утврди да нису испуњени сви прописани услови;
- предвиђеним писаним споразумом уговорних страна пре истека уговореног рока;
- објективне немогућности извршавања уговорних обавеза (виша сила, административне мере и сл.) које наступе на страни уговорне стране или уговорних страна;
- покретања стечајног, ликвидационог или поступка реорганизације, против Инвеститора, односно Подносиоца захтева.

2.12. Захтев за исплату подстицајних средстава (члан 15. и члан 16. Предлога уредбе)

Захтев за исплату подстицајних средстава подноси се Комисији за доделу подстицаја у року од 45 дана након завршетка производње аудиовизуелног дела на територији Републике Србије.

Захтев за исплату подстицајних средстава се подноси Комисији за доделу подстицаја, преко Филмског центра Србије, на обрасцу који је одштампан уз Правилник о врстама и садржини образложења квалификованих и неквалификованих трошкова и обрасцу захтева за исплату подстицајних средстава инвеститору који у Републици Србији производи аудиовизуелно дело и чини његов саставни део као Прилог 2, а уз који се прилаже следећа документација:

- 1) извод из Агенције за привредне регистре или неког другог надлежног регистра;

2) извештај независног овлашћеног ревизора о трошковима производње аудиовизуелног дела у Републици Србији и пословању инвеститора који је израђен у сврху подношења Захтева за исплату подстицајних средстава у складу са овом уредбом и Правилником, а који је сачињен на бази целокупне евиденције о трошковима производње о укупно утрошеним средствима на територији Републике Србије и доказима којима се наведени трошкови потврђују;

3) целокупна евиденција о трошковима производње или главна књига за квалификоване трошкове;

4) докази којима се потврђују наведени трошкови (фактуре, уговори и изводи из пословне банке са назнаком извршеног плаћања и сл.), и то само за трошкове који су извештајем независног овлашћеног ревизора признати као квалификовани;

5) број посебног наменског рачуна код Управе за трезор на који треба извршити уплату подстицајних средстава;

6) оверена изјава о завршетку производње аудиовизуелног дела у Републици Србији;

7) оверена изјава да су подаци у документима тачни и истинити.

2.13. Исплата подстицајних средстава (члан 18. Предлога уредбе):

Подстицајна средства исплаћују се на рачун подносиоца захтева - посебан наменски рачун код Управе за трезор.

Подстицајна средства исплаћују се у року од 60 дана од дана коначности решења Министарства.

Изузетно од члана 18. става 2. Предлога уредбе, а у складу са оствареним приходом и реализацијом приоритетних обавеза буџета Републике Србије, уплата подстицајних средстава може се извршити и у року дужем од 60 дана од дана коначности решења из члана 18. става 2. Предлога уредбе, о чему је Комисија за доделу подстицаја дужна да без одлагања обавести Подносиоца захтева.

Уколико су подстицајна средства исплаћена на рачун Подносиоца захтева који је домаће правно или физичко лице које у име и за рачун Инвеститора, у Републици Србији производи аудиовизуелно дело, Подносилац захтева је дужан да у року од 10 дана од дана исплате подстицајних средстава у смислу става 1. овог члана, износ исплаћених средстава пренесе Инвеститору и доказ о томе достави Министарству.

У случају неиспуњења обавезе из става 4. овог члана, Подносилац захтева је дужан да изврши повраћај исплаћених средстава подстицаја у буџет Републике Србије, и то са законском затезном каматом која се обрачунава за период од дана исплате подстицајних средстава на рачун подносиоца захтева, до дана повраћаја износа исплаћених средстава.

3. Одлука Комисије:

У поступку претходне контроле Комисија је, на 98. седници одржаној 13. октобра 2017. године, утврдила да Предлог уредбе садржи основ за доделу државне помоћи, сагласно члану 2. тачка 1) Закона о контроли државне помоћи („Службени гласник РС“, број 51/09 – у даљем тексту: Закон) којим је прописано да је државна помоћ сваки стварни, или потенцијални јавни расход, или умањено остваривање јавног прихода, којим корисник државне помоћи стиче повољнији положај на тржишту, у односу на конкуренте, чиме се нарушава или постоји опасност од нарушавања конкуренције на тржишту.

Даље, Комисија је закључила да се ради о шеми државне помоћи, сагласно члану 12. став 2. Закона, којим је дефинисано да је шема државне помоћи скуп свих прописа који представљају основ за доделу државне помоћи корисницима који нису унапред одређени (познати), односно нацрта, односно предлога прописа, који ће по доношењу представљати основ за доделу државне помоћи корисницима који нису унапред одређени (познати).

Комисија је анализирила Предлог уредбе и утврдила да члан 1. Предлога уредбе уређује услове и начин доделе подстицајних средстава инвеститору који у Републици Србији производи аудиовизуелно дело, а у циљу подстицања привредних активности у вези са аудиовизуелном производњом у Републици Србији, кроз повећање запослености у аудиовизуелној производњи, као и промоцију потенцијала Републике Србије у овој делатности, односно њених инфраструктурних, производних и услужних делатности.

Наиме, одлучујући у смислу члана 5. тачке 3) Закона, којом је дефинисано да се државна помоћ може доделити ради унапређења развоја одређених привредних делатности, Комисија је узела у обзир да ће се повећати запосленост у аудиовизуелној производњи и промоцији потенцијала Републике Србије у овој делатности, односно њених инфраструктурних, производних и услужних делатности. У том смислу Комисија је имала у виду прописане квалификоване или прихватљиве трошкове као трошкове утрошене на територији Републике Србије који се признају као трошкови утрошени за производњу аудиовизуелног дела на територији Републике Србије чиме се утиче на подстицање производње у аудиовизуелној делатности.

Такође, чланом 5. тачка 4) Закона прописано је да се државна помоћ може доделити и ради унапређења заштите и очувања културног наслеђа. С тим у вези, Комисија сматра да се утиче на културну разноликост будући да се ствара простор за разноликост културе и језика. Поред тога, Комисија је нарочито ценила да Инвеститор може тражити подстицајна средства за аудиовизуелно дело које нема садржај који је у супротности са моралом, јавним поретком и јавним интересом Републике Србије, не нарушава углед Републике Србије, не промовише кршење људских права и говор мржње и које је у формату дугометражног играног, документарног, анимираног, телевизијског филма или телевизијске серије.

Имајући у виду наведено, Комисија је оценила да Предлог уредбе представља основ за доделу државне помоћи која може бити дозвољена у складу са чланом 5. тач. 3) и 4) Закона, односно да представља доделу државне помоћи ради унапређења развоја одређених привредних делатности и унапређења заштите и очувања културног наслеђа.

Комисија је, такође, утврдила да додела средстава на основу Предлога уредбе у складу са чланом 4. Уредбе о правилима за доделу државне помоћи („Службени гласник РС“, бр. 13/10, 100/11, 91/12, 37/13, 97/13 и 119/14 – у даљем тексту: Уредба), односно да се не ради о додели државне помоћи која је намењена извозу, јер се државна помоћ не примењује на обим извоза, управљање и руковођење дистрибутивном мрежом роба и текуће трошкове привредног субјекта директно повезане са извозним активностима.

Правило кумулације државне помоћи (члана 5. Уредбе) примењено је у Предлогу уредбе (члан 3. став 4.), јер је предвиђено да у случају да је Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, преко надлежних органа, и правно лице које управља и/или располаже јавним средствима, доделило државну помоћ за производњу аудиовизуелног дела у било ком облику, укупан износ додељених средстава државне помоћи и средстава подстицаја додељених по основу Предлога уредбе, не може бити већи од 50% буџета продукције, односно 50% укупног износа средстава намењених за производњу аудиовизуелног дела у Републици Србији. Такође, чланом 3. став 5. Предлога

уредбе предвиђено је да подстицајна средства која се додељују за наменски филм додељују се у висини од 25% квалификованих трошкова, с тим да укупан износ одобрених средстава која се додељују у току три узастопне фискалне године, не прелази прописани максимални износ државне помоћи мале вредности (*de minimis* државна помоћ), сагласно прописима којима се уређују правила за доделу државне помоћи.

Поред тога, Комисија је узела у обзир да је чланом 10. тачка 10) Предлога уредбе, прописано да уз захтев за доделу подстицајних средстава Инвеститор доставља одређену документацију, између осталог и изјаву да ли је примао *de minimis* државну помоћ за трошкове из члана 2. тачка 3) Предлога уредбе, или за било које друге трошкове у текућој фискалној години и у претходне две фискалне године, односно изјаву да ли је за исти пројекат добио државну помоћ са било ког нивоа власти и по било ком основу.

Приликом одлучивања, Комисија је узела у обзир да Предлог уредбе предвиђа:

- право на доделу подстицајних средстава немају органи и организације Републике Србије, односно органи и службе локалне власти; буџетски фондови; јавна предузећа, фондови и дирекције, као и установе основане од стране Републике Србије, односно локалне власти (члан 3. став 3. Предлога уредбе);

- право на подстицајна средства нема Инвеститор, односно Подносилац захтева над којим је покренут претходни стечајни поступак, реорганизација, стечај или ликвидација, у складу са прописима којима се уређују стечај и ликвидација, као и уколико имају доспеле, а незимирене обавезе у Републици Србији и друге финансијске обавезе према Републици Србији (члан 5. Предлога уредбе);

- подстицајна средства могу се доделити за аудиовизуелно дело: 1) које нема садржај који је у супротности са моралом, јавним поретком и јавним интересом Републике Србије, не нарушава углед Републике Србије, не промовише кршење људских права и говор мржње, 2) које је у формату дугометражног играног филма, ТВ филма, ТВ серије, дугометражног анимираног филма, аудио и/или визуелне постпродукције аудиовизуелног дела, наменског филма, дугометражног документарног филма и документарног ТВ програма (члан 6. Предлога уредбе);

- подносилац захтева је дужан да докаже да је на дан предаје захтева обезбеђено најмање 30% средстава предвиђених за трошкове производње аудиовизуелног дела у Републици Србији (члан 10. став 4. Предлога уредбе);

- у случају неиспуњења обавезе из члана 18. став 4. Предлога уредбе, Подносилац захтева је дужан да изврши повраћај исплаћених средстава подстицаја у буџет Републике Србије, и то са законском затезном каматом која се обрачунава за период од дана исплате подстицајних средстава на рачун подносиоца захтева, до дана повраћаја износа исплаћених средстава;

- квалификоване (прихватљиви) трошкове (члан 19. Предлога уредбе): 1) трошкови у вези са изработом аудиовизуелног дела који су настали и исплаћени правним или физичким лицима на територији Републике Србије, а који су у вези са набављеном робом и пруженим услугама, употребом локација, исплатама хонорара члановима екипе који су држављани Републике Србије или странцима који имају боравак од најмање годину дана на територији Републике Србије, у складу са прописима Републике Србије; 2) трошкови настали у вези са употребом добара, односно изнајмљивањем покретних и непокретних ствари могу се признати само у случају да су добра, односно покретне ствари и непокретности, у власништву правних или физичких лица, са територије Републике Србије.

- трошкови који се нарочито не признају као квалификовани трошкови настали у вези са изработом аудиовизуелног дела су: трошкови маркетинга, трошкови везани за куповину непокретности, трошкови дистрибуције и трошкови пореза на додату вредност (члан 19. став 2. Предлога уредбе);

- аудиовизуелно дело које је остварило подстицај из ове уредбе, мора да садржи информацију да је Република Србија финансијски подржала производњу предметног аудиовизуелног дела на одговарајућем видном месту, у свим верзијама, копијама и приликом приказивања на различитим тржиштима, односно да у свим маркетиншким активностима везаним за промоцију аудиовизуелног дела, информацију о финансијској подршци Републике Србије, видно истакне (члан 20. Предлога уредбе).

Комисија је у оцени усаглашености правила по којима се додељује државна помоћ за аудиовизуелне активности, узела у обзир одредбе Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране (Закон о потврђивању Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС – Међународни уговори“, број 83/08 – у даљем тексту: ССП)), члан 1. став 1. Закона који дефинише да се Законом уређују општи услови и поступак контроле државне помоћи у циљу заштите слободне конкуренције на тржишту, применом начела тржишне економије и подстицања привредног развоја, обезбеђења транспарентности у додели државне помоћи, као и извршавања преузетих обавеза по закљученим међународним уговорима, који садрже одредбе о државној помоћи, али и ставове и закључке садржане у комуникацији Европске комисије – *Communication from the Commission on State aid for films and other audiovisual works (Text with EEA relevance) (2013/C 332/01)*.

Оцењујући Предлог уредбе у делу који се односи на подстицаје који се додељују за наменски филм, Комисија је закључила да се додела подстицаја спроводи у складу са правилима за доделу *de minimis* државне помоћи, те како је наведено у члану 95д Уредбе, приликом доделе *de minimis* државне помоћи давалац државне помоћи нема обавезу пријављивања ове врсте помоћи Комисији на одлучивање о дозвољености, већ одлуку о оправданости доделе државне помоћи доноси давалац. С обзиром на наведено, Комисија неће одлучивати о овој мери, већ указује на поштовање чл. 95-97. Уредбе, при додели *de minimis* државне помоћи.

Комисија, подсећа и на правила прописана чланом 95г Уредбе која гласе: *de minimis* државна помоћ кумулира се са другим *de minimis* државним помоћима, додељеним у текућој фискалној години и у претходне две фискалне године, до горње границе утврђене чланом 95. Уредбе; *de minimis* државна помоћ може да се кумулира са другим врстама државне помоћи (која се додељује за исте оправдане трошкове или државном помоћи за исту меру ризичног финансирања), само до висине (интензитета) државне помоћи која представља горњу границу, до које се може доделити укупан износ државне помоћи. *De minimis* државна помоћ која није додељена за одређене оправдане трошкове, или се њима не може приписати, може се кумулирати са другим категоријама државне помоћи, у складу са припадајућим правилима о државној помоћи.

Узимајући у обзир све наведено, Комисија налази да је оправдано доделити државну помоћ у складу са Предлогом уредбе.

Такође, Комисија напомиње да је, у овом случају, одлучивала на основу података садржаних у Пријави, у вези са којом је, за тачност, веродостојност, истинитост и потпуност података наведених у Општем обрасцу пријаве државне помоћи и пратећој

документацији (која чини њен саставни део), одговоран подносилац Пријаве, тј. Давалац – Министарство.

Комисија је, у складу са својим надлежностима, овом приликом само утврдила да ли је предметна државна помоћ у складу са правилима за доделу државне помоћи, у циљу заштите слободне конкуренције на тржишту, али даља контрола трошења јавних средстава и коришћење тих средстава је на Даваоцу државне помоћи, који је у обавези да врши надзор да ли корисници државне помоћи троши средства у предвиђеном износу и за намену за коју су му та средства додељена, као и то да ли је корисник државне помоћи испунио своју обавезу због које су му средства и додељена и која је била предвиђена као услов за доделу државне помоћи.

У складу са наведеним, Комисија је донела одлуку као у диспозитиву.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку и против њега се може покренути управни спор у року од 30 дана од дана достављања.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

Даријана Ђурчић

Достављено:

- Министарству привреде
- Архиви